

[Arbejds- og Socialministeren.]

af Rentenydernes Kaar. Naar man ved, at der er omkring 240 000—250 000 Mennesker, der er Rentenydere, er det efter min bestemte Opfattelse — og det glæder mig, at det ærede Medlem, Hr. Jørgen Jørgensen som Kommunalmand har givet denne Tanke sin Tilslutning — uforsvarligt at fortsætte med et Rabatmærkesystem, som saa mange Personer omfattes af. Saa er vi inde paa noget, vi lige saa godt kan se at likvidere; vi maa saa hellere forhøje Renten og slippe fri for den omstændelige Administration, der er knyttet til denne Ordning. Dertil kommer, at de handlende klager meget over Rabat-systemet.

Jeg haaber inden længe at kunne fremsætte Forslag til den Simplificering, som jeg synes tiltrænges her. Som jeg sagde før, er det saaledes, at hvis vi forhøjer Renten ved at forhøje Grundbeløbene, vil det faa Virkning ogsaa for de kronisk syge og for dem, til hvem Kommunehjælpen udredes. Vi maa, tror jeg, stræbe efter en Simplificering.

Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslaget.

Stumph: Det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen har ingen Grund til at undres over, at jeg har spekuleret lidt over Motiverne til, at dette Lovforslag er kommet saa sent, thi naar man i Gaar, den 28., kunde læse i „Børsen“ et Interview med den højt-ærede Arbejds- og Socialminister, ifølge hvilket Ministeren var af den Opfattelse, at Rabatkortordningen maatte ophæves i hvert Fald senest om tre Maaneder, og der saa i Dag, den 29., fremsættes et Lovforslag, som absolut skal føres igennem i en Ruf, synes jeg, man har Lov til at spekulere paa Motiverne dertil. Saa er det vel ikke unaturligt at antage, at Motivet maa have været dette, at der laa et Par Lovforslag af lignende Karakter eller i hvert Fald Lovforslag, der tog Sigte paa at hjælpe de samme Mennesker, ovre i det andet høje Ting.

Nu har den højtærede Arbejds- og Socialminister jo sagt, hvorfor han har ventet saa længe; han havde regnet med, at der inden 1. April kunde have været gennemført Ændringer i Sociallovgivningen, men det har man altsaa ikke mærket noget til. Derfor betvivler jeg naturligvis ikke, at det er rigtigt. Men der vilde alligevel være gaaet nogen Tid, hvor der havde været et Hul, og der er jo ogsaa vanskeligt stillede Mennesker, hvis Kaar ikke forbedres, fordi Rentenydernes Kaar forbedres, og som ogsaa kunde trænge til en hjælpende Haand.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg ønsker ikke at bryde den smukke Tone, som her er anslaaet, og skal kun udtale, at der herigennem intet foregribes i nogen som helst Retning, idet jeg har erklæret mig indforstaaet med den Betænkning — det har jeg erklæret i Folketinget —, som er afgivet, og som gaar ud paa, at vi maa drøfte Spørgsmaalet nærmere, før endelig Afgørelse træffes paa dette Omraade, inden de tre Maaneder udløber.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Jeg ansætter et nyt Møde til i Dag Kl. 20 med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Bemyndigelse til Foretagelse af visse Ekspropriationer m. v.

2) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om midlertidig Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 435 af 21. September 1945 om Ændring i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd (Reguleringstil-læg m. m.) og af Gyldigheden af den ved Lov Nr. 360 af 20. Juli 1945 bekræftede Lovanordning Nr. 142 af 22. Marts 1945 angaaende forskellige midlertidige Ydelser til Folkekirkens Præster.

3) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lovanordning Nr. 124 af 20. Marts 1945 om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler.

4) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 610 af 21. December 1945 om Undervisning af Børn, der hidtil har været undervist i de tysksprogede Skoler i de sønderjyske Landsdele.

Mødet hævet Kl. 19⁵⁷.